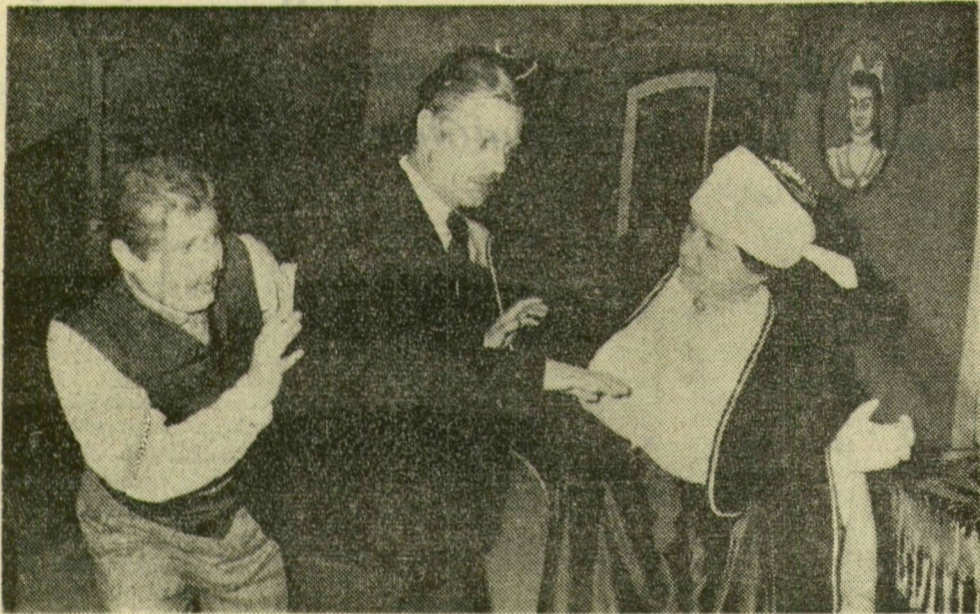

(Siths felv.)

Branislav Nusić

PROTEKCIJA

Pisze orrú pózoló, pocakos emberke ront nagy elánnal a fővárosi rokonok nyakára. Azzal az elszántsággal, hogy tűzön-vízen át, következetesen tör célja: a Belgrádba való áthelyeztetés felé. Acím Kukić, az izága vidéki törvényszéki elnök alaposan rákészült erre az akcióra. A fővárosba kívánczók bürokratát azonban mégis — rögtön a megérkezése után — egész sor kellemetlenség éri: kiderül, hogy Belgrádban élő fia, Svetislav ifjonti hévvel frogat pörkölő cikkeket a „Népbarát” című ellenzeti lapban, a kormány, a megvesztegethető hivatalnokok, s a különféle összefonódások ellen... Acím kétségbeesésében rázárja fiára a rokonok belső szobájának ajtaját, ahonnan Svetislavnak nem lehet kimozdulnia mindaddig, amíg fölfelé törleszködő apja le nem vizi-tel a miniszternél, akitől áthelyeztetését kéri...

Ezzel a mozgalmas motivumokkal kezdődik Branislav Nusić kétrészes vígjátéka, melynek öt képében groteszk jelenetek, ironikus részletek sorjázna pergő egymásutánban, szinte perceként élénk derűt, harsány nevetést fakasztva a hálás nézőkben. E darab műfajilag nem a szó „klasz-szikus” értelmében vett vígjáték, inkább a vígjáték és a bohózat határán mozog.

A Narodno Pozoriste

vendégjátéka Szegeden

A „Protekcija” nem is a kiváló, a XX. századi jugoszláv színművészet legjelentékenyebb alakjai közé sorolt Nusić legsikerültebb műve. Azonban még ebben a bohózat felé hajló alkotásból is remek jellembrázoló erővel megalkodott, a színpad technikáját, mesterségi vonatkozásait bámulatosan ismerő írókarakter rajzolóidék élénk. Társadalombírálatot is ad, a karrierizmust, protekcionizmust, a hivatalnok hatalmat könyörtelen gúnynyal s eredetien, szellemesen állítja pellengérré.

Ebben a szellemben alakította ki koncepcióját az avatott kezű rendező, Boško Pištalo is. Különös gondja volt nem csupán a főszereplők szerepértelmezésének helyességére, hanem arra is, hogy a mellékalakok magatartása, dialógusai és gesztusai is a társadalomkritikai hangvételt húzzák alá. Hálás epizódzerepekkel gazdag maga a színmű is — ám a rendező láthatóan külön is foglalkozott az egyébként is elsőrangú epizódzereplőkkel, és így a minisztérium megállíthatatlan szózuhatagával megkínzó ásszony (a ragyogó humorú Klara Peić alakítja) — kivételes mértékben járul hozzá az atmoszférateremtéshez.

A protekciót hajszoló, törtető Acím színreformálójá, Mirko Huska egyszerű eszközökkel, okos mérték-

tartással vetítette a nézők elé a figura „jellemtelen jellemét”. A zsémbes, keménykötésű, „félelmetes” fellépésű vidéki hivatalnokfeleség szerepében kiemelkedő, ragyogóan hiteles alakítást nyújtott Danica Pištalo. Megjelenése, hanghordozása, remek temperamentuma — az előadás legsikerültebb perceit biztosította. Gondosan formált alakítást láttunk a miniszter szerepében Josip Baićtól és a Manojlot alakító Milutin Novičtól is. A nagyra törő, bumfordi vámtiszt, Sava Savic szerepében bő humorú karakterszínész: Geza Kopunović aratott forró tap-sokat. Persida szerepében Katarina Bačija mintha olykor tűzszába vitte volna a harsány színek használatát; némi modorosság is kiütözközött alakításából. A fiatal lányokat alakító művésznők közül mindenekelőtt az Acím lányát színre-formáló Slobodanka Rajković oltotta meg színesen, fiatalos tűzzel feladatát. Persze, a figura is sokré-tűbb, mint az ugyancsak tehetséges, de színtelenebben játszó másik két művésznő: Stevanka Česlajarov és Vera Ignjatović.

A közönség hosszan tartó, meleg ünneplésben részesítette a kitűnő vendég-társulatot.

Dér Endre

Gulyás Mária kétszeres főiskolai bajnok

Felázott pályán rendezték meg a fővárosban az országos egyetemi és főiskolai atlétikai bajnokságot, mely a szegedi tanárképző főiskolás Gulyás Mária nagy sikerét hozta. A szombati első napon a súlylökésben, míg vasárnap a 800 méteres síkfutásban nyert jó eredményekkel országos bajnokságot, 400 méteren pedig a második helyet szerezte meg.

A győzelmi emelvényre került megyebeli versenyzőink eredményei:

Férfiak. 3000 m akadály: 3. Varga (Hódmezővásárhelyi Felsőfokú Mg. Techn.) 9:57.2, hármassugrás: 3. Gulyás László (Szegedi Egyetem) 14.19.

Nők. 400 m: 2. Gulyás Mária (Szegedi Tanárképző Főiskola) 63.1, 800 m: 1. Gulyás 2:27.3, magasugrás: 3. Várkonyi (Szegedi Egyetem) 154, súlylökés: 1. Gulyás 12.35, 2. Szabó (Szegedi Tanárképző Főiskola) 11.71.

Nemzetközi eredmények

KISS FERENC
A DÖNTŐBEN

Tamperében, a jaahalli sportcsarnokban kedden, a kötöttfogású birkózó-világ-bajnokság utolsó napi küzdelmeire került sor. Píno-ér pontozásos vereséget szenvedett, Kiss a döntőbe került, tehát ezüstéremmel rosszabbat már nem hozhat haza. Kozmának még van mérkőzése, de minden biz-zonnyal ő is ott lesz a vég-küzdelemben.

A kötöttfogású birkózó-világ bajnokságon Kiss a döntő mérkőzésen vereséget szenvedett a szovjet Anyiszimovtól. Kozma a döntő találkozón a szovjet Szmakovtól a második percben tusvereséget szenvedett.

A súlyemelő Európa-bajnokság első két versenyszáma után a pontverseny állása a következő:

1. Lengyelország 18 pont, 2. Magyarország 8 pont, 3. Szovjetunió 7 pont.

=S=O=R=O=K=B=A=N

Tekeeredmények. NB I férfi: Sz. Építők—Győri ETO 6:2, 2621:2508. Szeged. Újpesti Dózsa—SZVSE 8:0, 2681:2514. Budapest. NB I női: Sz. Kender—Rózsza Ferenc Építők 6:2, 2217:2162. Szeged. Z. Danuvia—SZAK 6:2, 2656:2269. A nők hét legjobb csapatába Sajtos Ist-vánné (SZAK) 442 fával be-került.

Ma lesz az országos egye-

Nemcsak a lesekre...

A szegedi labdarúgó-játék-vezetők részére minden hétfőn tartanak „fejtágítót”, azaz szakmai továbbképzést. Ezeket megvitatják a problémákat, az előző fordulóban történt érdekes eseményeket kiemelik. A szabálymagyarázaton kívül akad néha más probléma is. Így például hétfőn Kasza Ferenc mondta el esetét a gyorsvonattal.

Szegedről délből fél ket-tőkor gyorsvonat indul Kecskemét felé. Engem a Kecskeméti Dózsa—Martfű NB II-es mérkőzésre kldtnek ki és a menetrend szerint már jóval 5 óra előtt kellett volna oda érnem. De hát a gyors helyett tévedésből a 2 órákor Pest felé induló személyvonatra szálltam. Tévedésemért akkor vettem észre, amikor a gyors a pályaudvarról már kifutott. Mit csi-

nahtattam? Az állomáson volt annyi időm, hogy vasúti telefonon átüzentem Kecskemétre, küldjenek ki értem kocsit az állomásra, hogy időben kinn legyek a pályán. Bizony egy kis késéssel kezdődött a találkozó, de minden rendben lement, ceglédi partizeljóm és én is haza tudunk utazni a fél 8-as vonattal...

Ezt az esetet azért mondom — fejezte be Kasza játékevezető —, hogy tanuljunk. Mindig kérdezzük meg a vonaton lévő személyzettől, vagy legalább az utasoktól, hová szálltunk, nehogy mások is úgy járjanak, mint én...

A játékevezetőknek tehát nemcsak a lesekre és a faultokra kell vigyázniuk, hanem arra is, hogy melyik vonatra ülnek.

SPORT

Három megyei csúcs

Szegeden és Hódmezővásárhelyen rendezték meg az 1965. évi megyei sportlövő-bajnokságot, amelyen három rekord született. A győztesek eredményei:

Sportpuska: 120 lövéses összetett: Bereczki (MHS) 1064, megyei csúcs, 60 lövéses fekvő: Karikó (Sz. Dózsa) 565, 90 lövéses összetett női: Pappné (Dózsa) 788, 60 lövéses fekvő női: Pappné (Dózsa) 532, 90 lövéses összetett ifjúsági: Eiler (Dózsa) 762, 60 lövéses fekvő ifjúsági: Pusztaszeri (Dózsa) 567, megyei csúcs.

Kispuska: 60 lövéses férfi: Bereczki: 562, megyei csúcs. Női: Pappné 539. Ifjúság: Pusztaszeri 536.

sületi ifjúsági labdarúgó-kupa megyei döntője Hódmezővásárhelyen a H. MEDOSZ és a SZEAC csapata között.

A tápéiak kérésére ma játszzák a vasárnapra kisorsolt Szegedi Ruhagyár—Tá-pé megyei bajnoki labdarúgó-mérkőzést. A találkozó a Jutá-pályán fél 6 órakor kezdődik Tóth Ferenc vezetésével. Előtte a két egyesület ifjúsági csapata találkozik egymással.

A megyei kézilabda-bajnokság eredményei. Férfiak: Szegedi Honvéd—Szentés 13:6, UTC—Előre II. 19:17, H. MEDOSZ—SZEAC 17:15, Textilművek—H. Textiles 16:24. Szegedi Építők—Makói ITSK 17:10. Sz. Spartacus—Dorozsma 11:8. Nők: Mindszent—Sz. Vörös Meteor 5:2, Textilművek—H. Textiles 6:2. Kábelgyár—MVSE II. 2:3. Móraváros—Dorozsma 18:0.

A megyei labdarúgó-bajnokság hét tizenegye: Kádár (Szentési Honvéd) — Tóth (Szentési Kinizsi), Cserháti (Ruhagyár), Schulcz (Szentési Vízmű) — Sarkadi (Ruhagyár), Abranov (Dorozsma) — Hajós II. (Móraváros), Bischoff (Kistelek), Dupsi (Móraváros), Söki (Textilművek), Kovács (Mindszent).

Ifjúsági labdarúgó-eredmények: Textilművek—Nagyak 2:1, Szentési Kinizsi—Mindszent 4:3, Szentési vízmű—Dózsa 1:2, Spartacus—Móraváros 1:1, Dorozsma—Szentési Honvéd 4:1, SZAK—Ruhagyár 3:0, Tápe—Kistelek 0:2.

Városi-járás labdarúgó-eredmények: Algyó—Ásotthalom 4:0, Bőrsők—Előre 3:0, Helyipar—Sándorfalva 3:0. A Szőreg—Üllés mérkőzésen Üllés nem jelent meg, a Baktó—Újszentiván és a Jutá—Postás találkozó pedig a pályák használhatatlansága miatt maradt el.

DÉL-MAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkáspárti Csongrád megyei és Szegedi városi bizottsága és a tanács lapja.

Megjelenik nettó kivételével mindennap. Szerkesztő a szerkesztő bizottság. Főszerkesztő: dr. Lőkös Zoltán. Szerkesztőség:

Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10.

Telefon: 35-35, 30-05

Csaszaki telefon: 35-05

Kiadja a Csongrád Megyei Lapkiadó Vállalat

Felírók kiadó: Kovács László

Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10.

Telefon: 35-00 31-16

(Beküldött kéziratot nem öntünk meg és nem adunk vissza.)

A lapot nyomtatja a Szegedi Nyomda Vállalat

Szeged, Károly u. 9.

INDEX 25 053

Terjesztik a Csongrád megyei postahivatalok. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft. Előfizethető bármely postahivatalnál és kézbesítőnél.

Kovács Attila

A személy indulása előtt...

A család a konyhában ült. Mindig a konyhában beszélgettek, mert a külvárosi kis házban ott volt a legmelegebb. Akkor sem költöztek el innen, amikor Szabados Jánost kinevezték a Jutá igazgatójának. Aztán leváltották, s továbbra is maradtak.

— El kellett volna költöznünk — mondotta. — Most már mindegy, legalább a gyerekekben bizhatok. Az én neveléseim.

— Szervuszatok — nyitott be Klári, az asszonygyerek. Aztán végigcsókolta a családot. Náluk soha nem volt ez divat, most mégis nagyon jólesett. Csodálkoztak is rajta.

— Mizujs? — kérdezte Ica, az örökké kotnyeles bakfis.

— Elváltak.

Pillanatnyi csönd ült a konyhára. Csak a sparherdben pattogott érzéketlenül a száraz fa. Merőn néztek Klárra. Szabados szeme elsötétedett. Megmarkolta a poharát. Teli töltötte borral. Pedig ezt az ócska lőrért is mindig szódával hígította.

— Ilyen gyorsan?

— Igen. Tudjátok, meséltem még annak idején Laciról. Most újra találkoztunk. A múlt héten. Egész este beszélgettünk. És... és úgy döntöttem: elváltak.

— Mondtuk, ne menj hozzá!

— Na és? Hozzámentem. Most elváltak. De ne mondjátok: lám, igazunk volt. Én is tudom már régén.

— Te főzted, te etted — summázta az apja.

— Szabad, felnőtt ember voltál.

— Azt szeretném, ha egy-két hétre hazaköltözhettek. Csak addig, amíg állást szerzek Debrecenben.

— Nincs jó helyed?

— Laci ott van... Meg az egyetem.

Az apa elhúzta a száját. A gyakorlott szem leolvashatta volna, hogy legszívesebben felállna és kimenne. Ilyen szegényt! Az ő lánya. Még hogy elváltak? S addig is...

— Itt maradhat, nem mégy!

— Laci nélkül nincs erőm!

— Étyele-petyele. Akkor miért mentél hozzá Csabához? Talán akkor nem tudtad még, hogy rossz házasság lesz belőle?

— Nem tudom, magam sem tudom — hazudta Klári.

— Truccból, csak azért is! Az akaratodat figyelttad! — szolt közbe az anyja.

— Ha éppen tudni akarod, azért! — Felkapta kabátját és bement a belső szobába. Igaz, ott hidegebb volt, de legalább nem háborgatták. Éppen elég volt erre a napra Csabával a per-patvar. De vége. — És olyan jó, hogy vége. A két év házassága alatt alig olvasott el három könyvet. Nem volt rá ideje.

Végigdől a díványon; a plafont nézte. A jólismert repedés egy kicsit megvastagodott, mint mikor a száj nevetésre tágul.

— Ne neved, te — szolt rá hangosan —, csak apa ne lenne ilyen! Segítene! De csak a magátét fújja. Az elveit. A jéghideg elveit: hogy mindennek törvénye van, s azok áthághatatlanok. Mert, hogy is mondta Laci? „Nem köthet egy emberhez, a szellemi nyomorhoz egy papír. Vedd tudomásul, nem engedem, hogy tovább csinálj! Elég volt! Emlékszel, milyen terveink voltak? Lemondanál azokról a pillanatnyi félelmed miatt? Azt hittem együtt jutunk el a célig. Együtt. Még nincs késő... Együtt... Még nincs késő...”

Aztán elaludt. Mélyen, egyenletesen szuszogott.

— Mi van Klárral? — kérdezte Jutka. — Nagyon sápadtnak látszik. Múltkor bent volt nálam, hogy a létszámcsokkentéskor őt is küldjem el. Debrecenbe akar menni.

— Éppen ez az.

— Miért, ha szereti azt a fiút, miért ne menne?

— De így? Mig nem váltak el?

— Könnyebb lesz, ha nem molesztálja Csaba.

Tudja, János bácsi, milyen átkozott természete van.

— Nem mehet el! — jelentette ki Szabados János. — Tudod, soha nem kértem senkitől semmit, de most ezt meg kell tenned! Nem engedheted el!

— Akkor kilép. Neki lesz rosszabb.

— Kilép, kilép, de te nem küldöd el. Meg kell akadályoznod, hogy elmenjen! — Felállt az asztaltól és indult. — Kérlek, tedd meg! — szolt vissza.

Klári várta az elbocsátást. Nem küldték el. Pedig azt hitte, hogy nem kell bepiszkítania a munkakönyvét. Szomorúan újságolta otthon. Az anyja éppen kávét főzött.